

DERGİKAL

YARATICI YAZARLIK

**Haziran
2024**

ÖNCE VATAN

**Dalgalandıkça semalarda al kırmızı bayrağım,
Minnettar kalacak ben ve tüm Türk çocukları,
Özgürlük sen, laiklik sen, umut sen.
Ne mutlu Türküm diye yolunda evlatların.**

**Sen'ki kahramanlık destanlarının yazarı,
Sen'ki gençliğin yarınlarının umudu,
Gözlerini göklerin renginden alan adam,
Öylesine büyük ki yüreklerdeki sevdan.**

**Artık bize emanet kurduğun Cumhuriyet,
Varlığımız Türk varlığına armağan,
Rahat uyu sen Atam, Dünya döndüğü müddet.
Önce vatan, önce vatan, önce vatan.**

Sema Günaştı 9-B

CUMHURİYET GENÇLİĞİ

**Yolumuz hep senin aydınlık yolun
Sarıyor yurdumu o güçlü kolun
Aydınlık ülkemin aydınlık gençleri
Ata'nın izinde hep birlik olun...**

**Bir uçtan bir uca bu güzel vatan
Yoluna akın etti Ey büyük ATAM
Söz verdik, ant içtik, senin uğrunda
Ölmek var dönmek yok, bil ki bu yoldan...**

**ATATÜRK adını her yere yazdık
Yurdun her yanında hep seni gördük
Kara tahta başında O'na söz verdik
Sevindik, eğlendik göklere erdik**

**Sana emanet yurdun hem kemiği hem eti
Koru bağımsızlığı, Cumhuriyeti**

**Ayrıntılara dalma, söz konusu vatandır
Sana güç veren kaynak, damardaki kandır**

Naz TAŞ 9-B

CUMHURİYET

**29 Ekimde cumhuriyet kuruldu
Şiirler şarkılar mutlulukla okundu
Kim bilmez ki atamız bu ülkeyi kurdu
Egemenlik sesleri Ankara'dan duyuldu**

**Yaşasın cumhuriyet bayramımız
Bu bayramı bize verdi atamız
Hepimiz coşkuyla kutlarız
Her yerde dalgalanır bayrağımız**

**Şiirler şarkılar okuruz
Vatan kurtuldu diye mutluyuz
O gün gibi şen ruhumuz
Hırçın deniz gibi kabardı gururumuz**

**Atam gibi insan bir daha bulunmaz
Böyle cumhuriyet bir daha kurulmaz
Bağımsızlık ateşi asla yok olmaz
Atamın mirası kaybolmaz**

**Cumhuriyet bayramı yurdumuzun neşesi
Cumhuriyetin kuruluşu sevindiriyor herkesi
Ankara'dan duyulan vatanımızın sesi
Dünya tarihinde görülmedi böylesi**

Selim CEYLAN 9/C 9/C

Küçük Balerin ve Güzel Peri

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde kalbur saman içinde uzak diyarların birinde yaşayan bir balerin varmış. Bu balerin pek yetenekliymiş. Öyle ki dans ettiğinde kuşlar durur, rüzgar esmeyi bırakır, güneş tüm işini bırakıp onu izlermiş. Küçük balerinin başarısı periler diyarına kadar ulaşmış. Hatta diyarın en güzel perisi, balerini ormanda izler ve ona hayran kalırmış.

Günlerden bir gün balerinin dansını tüm peri sakinleri izlemek istemiş. Balerin, rengarenk kanatlı perilerin kendi dansını izlemek istediğini duyunca çok mutlu olmuş. Öyle ki yerinde duramıyor, hoplayıp zıplıyormuş. Ama maalesef balerin ormanda böyle zıplarken bir ayağını burkmuş. Balerinin canı çok acımış. Ve hüngür hüngür ağlamaya başlamış.

Balerinin ağlayışları tüm ormanda yankılanmış, sesleri duyan kırmızı gözlü kötü kurt ise hırlamaya başlamış. Kurt için balerin sadece bir avmış. Balerin kurdun kırmızı gözlerini görünce korkuya kapılmış ve çığlık atmış. Kurt balerinin yanına yavaşça yaklaşırken, çevrede gezintiye çıkan güzel peri çığlığı duymuş ve hemen yanlarına gitmiş.

İleride bir ağaç görmüşler."İşte ihtiyacımız olan ağaç bu!" demiş peri. Balerin de heyecanla ağacın dalından bir yaprak almış. Yaprığı yavaşça incinen ayağına bastırmışlar. Bir anda acısı dinmiş, sapasağlam olmuş. Balerin gözlerine inanamamış, sevinçten havalara uçmuş.

Ertesi gün balerin güzel saçlarını sınıksıkı bir topuz yaparak hazırlanmış. Başta ona yardım eden güzel peri ve diğer peri sakinlerinin de olduğu salonda mükemmel dansını sergilemiş. Herkes ona hayran kalmış. Küçük balerin, kendini mahcup hissederken periye teşekkür etmiş.

Bunu duyan peri konseyi ise periyi yardımseverliğinden dolayı daha büyük kanatlarla ödüllendirmiş.

Artık herkes balerinin yeteneğini ve perinin yardımseverliğini biliyormuş. İki de o günden sonra dost olmuş ve dostlukları hiç bitmemiş. Onlar ermiş muradına biz çıkalım kerevetine.

Kurt, periye gücünün yetmeyeceğini biliyormuş. Bu yüzden uzaklaşmış ve kaçacak delik aramış. Perileri nadiren gören balerin ise çok şaşırılmış. "Neden buradasınız?" diye biraz kaba bir şekilde sormuş. Peri ise gülümsemiş ve "Sesin beni ormana yöneltti." yanıtını vermiş. Balerin, perinin kendisine yardım edeceğini anlayınca çok mutlu olmuş.

Ancak mutluluğu uzun sürmemiş çünkü ayağı daha şiddetli ağrımaya başlamış. Yerinde kıpraşmış. Peri ise balerinin sıkıntısını anlamamış. "Ne oldu sana?" diye sormuş. Balerin de yavaşça ayağını göstermiş.

Peri balerinin ayağına bakmış ve çok üzölmüş. "Buldum!" diye bağırmış birden. Balerin heyecanla ona bakmış. O anda söylenilen her şeyi yapmaya hazır gibiymiş. "Söyle lütfen peri,nasıl dans edeceğim?" demiş.

Peri : "Ormanın derinliklerinde bir gürgen yaprağı var.Onu almayı başarıp incinen ayağına bastırırsak tüm acın yok olacak .Ayağından dolayı yürümekte zorlanırsın. Ben seni sihirle götüreceğim." demiş.

Daha fazla vakit kaybetmek istememişler. Balerin,perinin sihri sayesinde uçarak ormana gelmiş. İkisi de ormanın bu kısmının güzellikleri ile büyülenmişler. Her yer farklı türden güzel ağaçlarla doluymuş.

**Elif Naz Canbolat
9/B 4736**

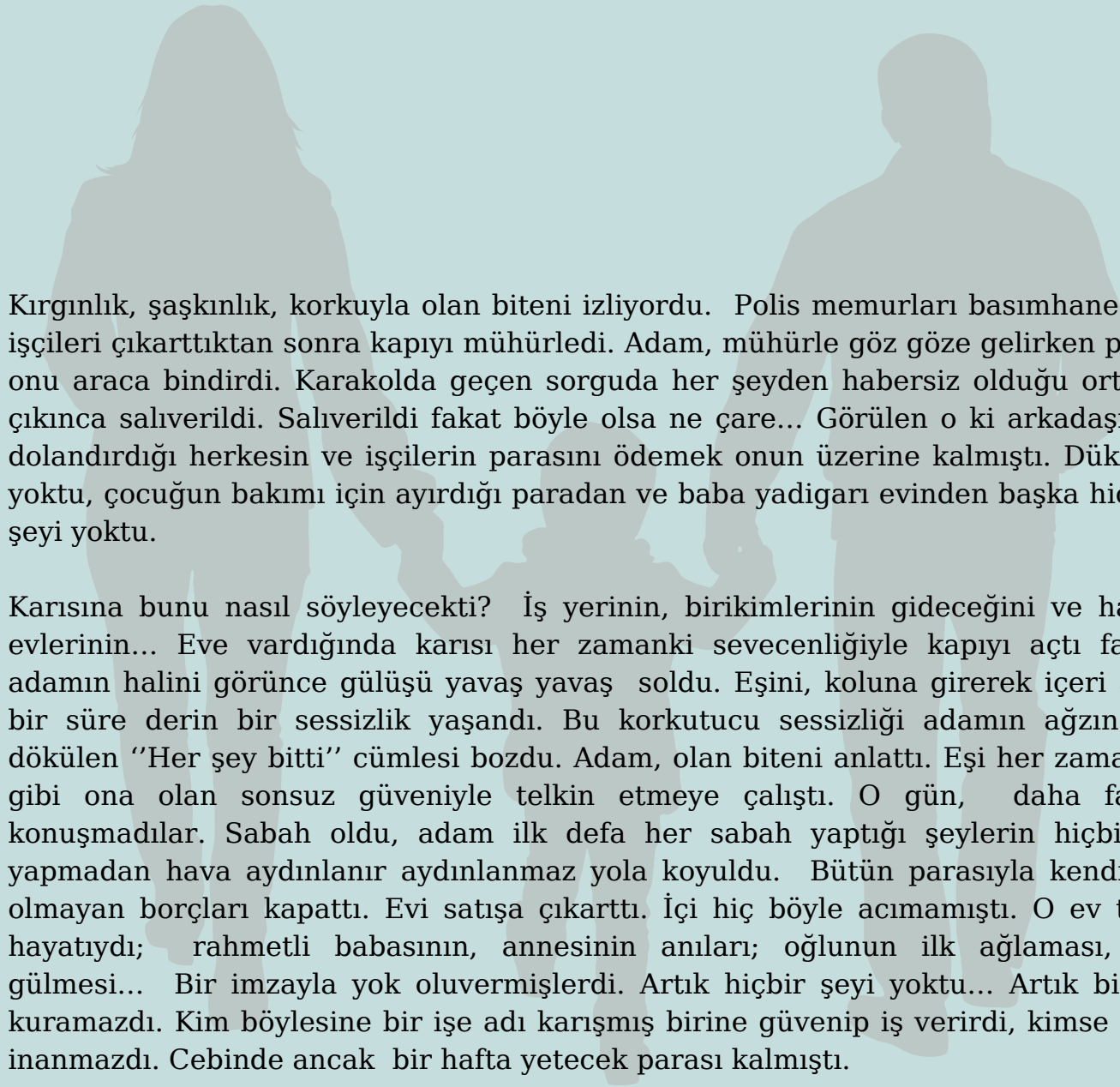
DURAKTAKİ FOTOĞRAF

Duru ERDEM 9/A

Takvim 19 Mart 1966'yı gösteriyordu. Adam her zamanki gibi uyandı, tıraşını oldu, gecedен onun için hazırlanmış ütülü kıyafetlerini üzerine geçirdi; eşinin güle oynaya hazırladığı kahvaltısını yaptı. Yatağında bir melek gibi uyuyan oğlunu bir pamuğa dokunurcasına okşayıp nazikçe öptü. Sonra çocukluk arkadaşıyla kurduğu basımhaneye doğru yola koyuldu. İçinde garip bir sıkıntı vardı. Sanki biri yüreğini eline alıp var gücüyle sıkıyordu. Bu hissi üzerinden atmak için patron masasına değil de baskı makinesinin başına geçip kağıtları yerleştirmeye başladı. İşçiler, onu şaşkınlık içinde izliyordu.

Adam öylesine çalışmaya dalmıştı ki her sabah 9.15'te elinde sıcak simitlerle içeri giren can dostunun, ortağının, gelmediğini bile fark etmedi. Adam, boğuk bir ses duydu ;birisi adını söylüyordu. Sese odaklanınca ses netleşti. İşçilerden biri ortağını soruyordu. Böyle olunca adam kafasını kaldırıp saate baktı, saat 11.45'i gösteriyordu. Birden telaşlandı. Her zaman tam vaktinde gelen arkadaşı neredeydi? Haber bile vermemişti. Paltosunu aldığı gibi önce kaldığı pansiyona gitti, gören olmamıştı. Ardından arada kafa dağıtmak için takıldığı gazinoya vardı. Orada da kimse görmemişti. Kendisi gibi öksüz olan arkadaşını sorabileceği kimse yoktu. Çaresiz geri döndü. Sokağın başından kapının önündeki polis araçlarını gördü koşarak oraya vardı. Birkaç işçi elleriyle onu gösterdi. Görülen o ki bir problem vardı ,büyük bir problem...

Hesap kitap işlerine pek güvendiği arkadaşı, ortağı bekardı. Polislerin karmaşık konuşmalarından anladığı kadarıyla arkadaşı yasadışı işlere bulaşmış, ortallardan yok olmuştu.

Kırgınlık, şaşkınlık, korkuyla olan biteni izliyordu. Polis memurları basımhaneden işçileri çıkarttıktan sonra kapıyı mühürledi. Adam, mühürle göz göze gelirken polis onu araca bindirdi. Karakolda geçen sorguda her şeyden habersiz olduğu ortaya çıkınca salıverildi. Salıverildi fakat böyle olsa ne çare... Görülen o ki arkadaşının dolandırdığı herkesin ve işçilerin parasını ödemek onun üzerine kalmıştı. Dükkan yoktu, çocuğun bakımı için ayırdığı paradan ve baba yadigarı evinden başka hiçbir şeyi yoktu.

Karısına bunu nasıl söyleyecekti? İş yerinin, birikimlerinin gideceğini ve hatta evlerinin... Eve vardığında karısı her zamanki sevecenliğiyle kapıyı açtı fakat adamın halini görünce gülüşü yavaş yavaş soldu. Eşini, koluna girerek içeri aldı bir süre derin bir sessizlik yaşandı. Bu korkutucu sessizliği adamın ağzından dökülen “Her şey bitti” cümlesi bozdu. Adam, olan biteni anlattı. Eşi her zamanki gibi ona olan sonsuz güveniyle telkin etmeye çalıştı. O gün, daha fazla konuşmadılar. Sabah oldu, adam ilk defa her sabah yaptığı şeylerin hiçbirini yapmadan hava aydınlanır aydınlanmaz yola koyuldu. Bütün parasıyla kendinin olmayan borçları kapattı. Evi satışa çıkarttı. İçi hiç böyle acımamıştı. O ev tüm hayatıydı; rahmetli babasının, annesinin anıları; oğlunun ilk ağlaması, ilk gülmesi... Bir imzayla yok oluvermişlerdi. Artık hiçbir şeyi yoktu... Artık bir iş kuramazdı. Kim böylesine bir işe adı karışmış birine güvenip iş verirdi, kimse ona inanmazdı. Cebinde ancak bir hafta yetecek parası kalmıştı.

Günler günleri kovaladı. Hem de öyle hızlı kovaladı ki... Biricik abisi köye yanlarına gelmesini istedi , çiftçilik yapmayı teklif etti. Kabul etmekten başka çareleri yoktu.

İşte o gün geldi. Her yanı anılarla kaplı evlerinin kapısından son kez çıktılar. Eşyaları çoktan köye varmıştı. Sıra onlardaydı. Otogara gitmek üzere evden çıkıp durağa gittiler. Kadının güzel yüzünde geleceğe dair umudu yeniden yaşanacak güzel anıların yansıması vardı.

Adamın yüzünden şimdiden geçmişlerine özlem duymaya başladığı okunuyordu. Çocuk... Çocuk ise her şeyden habersiz ama buna rağmen evine olan özlemiyle yeni hayatlarına olan merakının verdiği sevinç arasında bir ifadeyle otobüsü beklemeye koyuldu.

Karşılarında ise onların hiç fark etmediği bir adam defterine şu satırları karalıyordu:

**Durakta üç kişi
Adam kadın ve çocuk
Adamın elleri ceplerinde
Kadın çocuğun elini tutmuş
Adam hüzünlü
Hüzünlü şarkılar gibi hüzünlü
Kadın güzel
Güzel anılar gibi güzel
Çocuk
Güzel anılar gibi hüzünlü
Hüzünlü şarkılar gibi güzel**

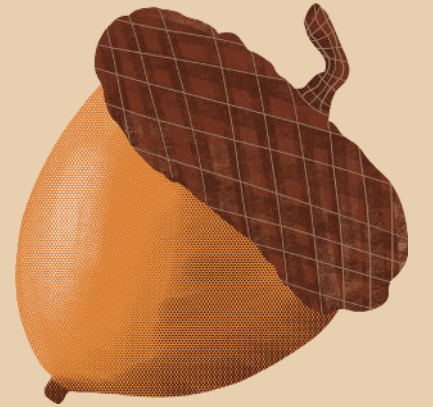

SİNCAP VE MEŞE PALAMUDU

Demir DOĞAN 9/A

Bir sonbahar günü sincap ormanda yiyecek arıyordu. Bir meşe ağacının dibinde parlak ve büyük bir palamut buldu. Tam palamudu alacakken bir karga gelip ağaca kondu ve sincapla alay etti: "Bu kadar küçük bir palamut için mi uğraşıyorsun? Benim kanatlarım var daha büyük yiyecekler bulabilirim."

Sincap palamudu alıp sessizce yuvasına taşıdı ve kargaya cevap verdi: "Sen büyük yiyecekler ararken ben küçük ama güvenilir olanı toplarım. Kış geldiğinde karga yiyecek bulmakta zorlandı ama sincap küçük palamutlar sayesinde aç kalmadı. Karga sincabın haklı olduğunu anladı."

AYSEL GİT BAŞIMDAN

Bir zamanlar iklimi sert , ekonomisi gelişmemiş bir şehirde Aysel diye bir kız yaşardı. Şehirdeki bu güzel kız uzun sarı saçları , mavi gözleri ve uzun , zayıf vücuduyla dikkat çekerdi, tüm ilgileri üstüne toplardı.

Bir gün Aysel havada güneş olmasına rağmen sokak ışıklarıyla aydınlatılan , hava güneşli olmasına rağmen soğuk bir rüzgar esen bir sokakta dolaşmaya gitti. Orada kerpiçten yapılmış eski , dökülmüş , kapısı olmayan bir ev gördü . İçinde de dişlerinin titremesi , karın guruldaması sokağın başından duyulan bir adam vardı . Aysel adamı merak edip yardım etmeye gitti ama gittiğinde şaşırılmıştı çünkü içeride yıllardır aşık olduğu adam vardı ama bu adam Aysel ile konuşmaktan kaçınıyordu .

Aysel adamın yanına gittiğinde adam hemen başını çevirdi sanki onu görmek, onunla konuşmak istemiyordu.

Aysel : İyi misin neyin var , adını öğrenebilir miyim ?

Adam sessiz ve ürkek bir şekilde :

-Hasan , seninki de Aysel olmalı .

Aysel şaşırılmıştı şaşkın bir şekilde :

-Adımı nerden biliyorsun ?

Hasan : Seni tanımayan mı var tüm şehirde.

Aysel Hasan'a şaşkın ve hayran bir şekilde bakıyordu.

Hasan kuvvetli bir ses tonuyla :

**- Aysel git başımdan ben sana göre değilim
ölümüm birden olacak seziyorum
hem kötüyüm karanlığım biraz çirkinim
yakışıklılığımaya aldanma , kötü biriyim.**

**Aysel git başımdan istemiyorum
benim yağmurumda gezinemezsin üşürsün
dağıtır gecelerim sarışınlığını
uykularımı uyusan nasıl korkarsın
hiçbir dakikamı yaşayamazsın .**

Bu sözlerden sonra Aysel 'in yüzü üzüntüye , hüsrana ve acıya boğuldu ama sonunda adamı anladı ve ona hak verdi .

Sonra kapıya doğru yöneldi ve çıkmak üzereyken

Hasan : Seni seviyorum ,dedi.

Sonra ekledi:Seni seviyorum Aysel , git başımdan , ben sana göre biri değilim.

Aysel Hasan'ın yanına tekrar yaklaştı, nazikçe kafasını okşadı ve onu yanağından öptü. Kapıya tekrar yöneldi ve sessiz bir şekilde : Ben de seni seviyorum, dedi . Oradan uzaklaştı ...

**Kuzey Türemiş
9-B**

ÜNİVERSİTE TELAŞI

Sahne 1

Kişiler:Eylül,Kuzey , Beril

Eylül telefonda üniversite sonucunu görür. . Eylül üniversiteyi kazandığını açıklar

Eylül -(heyecanla) İnanamıyorum , kazanmışım !

(Eylül'ün aklına annesinin ve babasının izin vermeyeceği gelir ve üzülür

Eylül - (üzüntülü)Ya anneler izin vermezse .

Eylül - Anne ! Baba !

Anne ve baba salona gelir.

Anne - Bir şey mi oldu kızım ?

Eylül - (Heyecanla)Boğaziçi üniversitesini kazandım.

Anne-Baba: Ne! (çok sevinirler)

Ama akıllarına üniversitenin şehir dışında olduğu gelir ve üzülürler.

Baba - (Şaşkın)Ama şehir dışında

Eylül - Ya baba hiç bir - (sözü kesilir ve kapı çalar.)

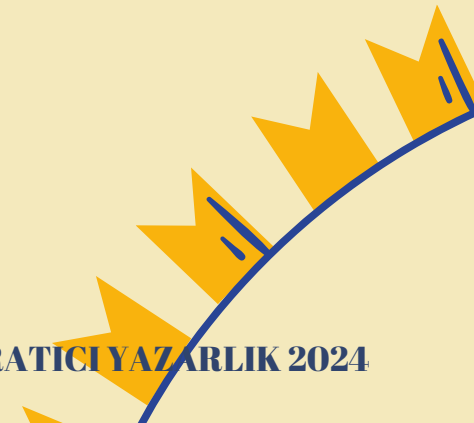
Sahne 2.

Komşular gelir .

Kişiler :

Nil , Selcan , Özgür , Eylül , Beril , Kuzey

Selcan - Sonuçlar açıklandı haberiniz var mı ?

Anne - Baba : Duyduk , Duyduk (birbirlerine bakarak ve hevesiz bir şekilde)

Nil - Ee nereyi kazanmış ?

Eylül - Tabi ki Boğaziçi Nil teyze (heyecanlı ve gururlu)

Selcan - Aa ! Şehir dışında o ! (şaşırır ve iğrenir)

Nil - (Küçümseyerek)Ay kız tek başına orda ne yapacak ?

Eylül - (panikle) Anne ne diyor bunlar.

Kuzey - Kızım haklılar ben seni şehir dışına gönderemem.

Eylül - Ya baba başkalarının dolduruşuna gelmesene.

Anne - Kızım haklılar ama !

Selcan - Nil : Ay tabi ki haklıyız !

Kuzey - Neyse neyse... Senin oğlan nereyi kazandı ?

Nil - Çukurova üniversitesi tabi ki ! Dizimin dibinde kaldı.

(o sırada selcan özgürün saçını okşar.)

Sahne 3.

Kişiler : Berk , Halil , Toygar, Naz, Eylül , Selcan , Nil , Kuzey, Beril , Özgür,
Kerem

(Kapı çalar)

Kişiler : Berk , Halil , Toygar, Naz, Eylül , Selcan , Nil , Kuzey, Beril , Özgür,
Kerem

(Kapı çalar)

Anne - Ben açarım (kalkar ve kapıyı açar , çocuklar içeri girer)

Naz - Biz geldik.

Eylül - Hoş geldiniz ! (Ayağa kalkar ve arkadaşlarının yanına gider)

Kuzey - Çocuklar en iyisi biz sizi yalnız bırakalım.

Anne - Evet hadi biz diğer odaya geçelim.

(komşular ve aile dışarı çıkar .)

Naz - Eee Eylül nereyi kazandın (heyecanlı)

Eylül - Boğaziçi (heyecanlı)

Toygar - oha ! Hepimiz aynı yeri kazanmışız

Naz - (sevinçli)Hepimiz aynı eve çıkarız !

Berk - Gecelere akarız !

Eylül - İyi de benim ailem çok endişeli nasıl izin verecekler?

Halil - Sıkma canını bir yolunu buluruz.

Naz - Evet , hallederiz merak etme sen .

Halil - Tabii ki ikna ederiz. Asıl biz neler yapacağız onu düşünelim.

Kerem - Ben diyorum ki okullar açılmadan önce mi gitsek İstanbul'a ?

Toygar - Evet ortama alışmış olunuz.

Naz - Evet ya!

(Selcan , Nil ve Özgür salona girer.)

Selcan - Hadi çocuklar biz gidiyoruz , oğlum hadi sende görüşürüz de.

Özgür - Görü-(Lafı bölünür ve ortaya Nil girer.)

Nil - Ay çocuklar biliyor musunuz bizim özgür Çukurova üniversitesini kazandı!

Naz - Ne var yani biz de Boğaziçini kazandık.

Selcan - Neyse, neyse biz çıkalım artık hadi görüşürüz çocuklar.

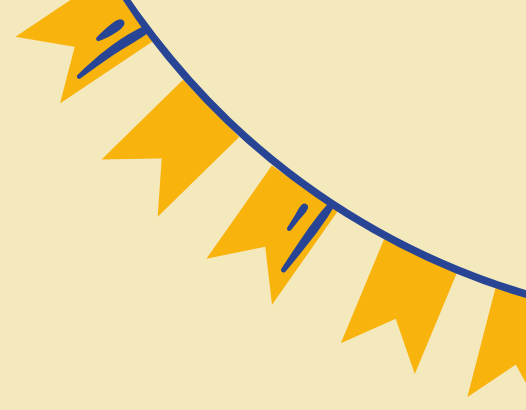
(Misafirler çıkar)

Berk - Biz de gidelim artık.

Kerem - Evet, görüşürüz.

Naz - görüşürüz canım. (Eylül'e sarılır.)

Hepsi çıkar... Anne ve Baba salona gelir .

Baba - Ben diyorum ki acaba Eylül'ü göndersek mi?

Anne - Ya saçmalama , başına neler neler gelir kim bilir. (Korkularını gerçekmiş gibi anlatır.)

(Annenin aklından geçenler.)

(Kişiler: Eylül , Özgür, Kerem, Berk, Toygar, Halil

Eylül çantasıyla yürürken Özgür ve Kerem çantasını çalar. Halil ,Kerem, Berk , Toygar Eylül'ü çekiştirir.)

Baba- Hanım fazla abartıyoruz sanki. İzin vermezsek hayat boyu pişmanlık yaşarız. Kızımızın geleceğini engellemiyor muyuz?

Sonra Eylül salona gelir, anne ve baba kızına döner.

Eylül - Ya anne, baba siz bana güvenmiyor musunuz?

Baba - Kızım biz sana güveniyoruz ama dışarıya güvenmiyoruz.

Eylül - Ya ama o kadar çalıştım , lütfen izin verin emeklerim boşa mı gitsin?
(Ağlar.)

Anne ve baba sessiz kalır, Eylül tam arkasını dönüp gidecekken ;

Anne - Kızım tamam, dur gitme.

Söz ver her saat başı arayacaksın tamam mı ?

Eylül - Gerçekten mi ! Söz anne (heyecanlı)

Anne ve kız sarılır.

9-B

ATATÜRK

**Bir milletin önderi, Atatürk'ümüz,
Bilimle ve özgürlükle aydınlandı yolumuz.
Gösterdiği azim ve mücadele
Çağdaş bir yola çevrildi yönümüz.**

**Mustafa Kemal'in adı yeter!
Hak, hukuk, eşitlik herkes için var.
Atamızın izinde yürür,
Cumhuriyetimize sahip çıkarız.**

**Ela Turan
9/B**

CUMHURİYET GENÇLİĞİ

**Yolumuz hep senin aydınlık yolun
Sarıyor yurdumu o güçlü kolun
Aydınlık ülkemin aydınlık gençleri
Ata'nın izinde hep birlik olun...**

**Bir uçtan bir uca bu güzel vatan
Yoluna akın etti Ey büyük ATAM
Söz verdik, ant içtik, senin izinde
Ölmek var dönmek yok, bil ki bu yoldan...**

**ATATÜRK adını her yere yazdık
Yurdun her yanında hep seni gördük
Kara tahta başında söz verdik
Sevindik, eğlendik göklere erdik**

**Sana emanet yurdun hem kemiği hem eti
Koru bağımsızlığı, Cumhuriyeti**

**Ayrıntılara dalma, söz konusu vatandır
Sana güç veren kaynak, damardaki kandır**

Biz CUMHURİYET gençliğiyiz arkadaş...

Naz Taş 9-B 4752

OKULDA ZORBALIK

Selin sınıfta ders çalışırken içeri Derya ve Hürrem girdi. Selin'in yanında durdular ve Derya Selin'e bakarak

-Bizim ezik yine ders çalışıyor

Selin Derya'ya bakar o sırada Hürrem

-Karışma ya belki filozof olacak.

Derya Selin'in kitabını yere fırlatır. Selin Derya'ya bakar ve sonra kitabını almak için eğilirken Selin :

-Karışmayın bana !

Selin'den sonra Hürrem de eğilir. Kitabı eline alarak:

-Bu yüzle bir şey olamaz zaten bırak da ders çalışsın.

Selin buna dayanamaz ağlayarak ve koşarak sınıftan kaçır. Kaçtığını gören arkadaşları da onun arkasından gider ama yetişemezler. Okul çıkışında Selin'in yanına giderler. İpek :

-Ne oldu seni sınıftan giderken gördük?

Selin:

-Yine benimle dalga geçtiler. Bıktım artık gitmeyeceğim bir daha okola.

Defne:

-Böyle yapma, okul senin için çok önemli; hem onlar için değmez.

Naz :

-Üzme kendini onları umursamamaya çalış. Sen böyle ağlayıp eve kapatınca kendini biz çok üzüyoruz. Hepsini birden sarılırlar.

İpek:

-Evet yıpratma kendini. Hadi kalk o kadar ders kaçırdın. Sırtına hafif vurarak "OKULA GİTMELİSİN."Defne ve Naz aynı anda:

-Evet.

Selin:

-Tamam geleceğim.

Defne:

-Söz mü?

Selin biraz düşünür. "Söz"

Ertesi gün okulun bahçesinde Salih ve Mehmet çarpışır. Salih Mehmet'i iter. Mehmet kendini yerde bulur.

Salih:

-Ders çalışmaktan kör olmuşsun ya da kısa olduğun için göremiyorsun.

Mehmet yerden kalkarken arkadaşları gelir.

Abdullah:

-Ne oldu niye yerdeydin?

-Neden olacak Salih yüzünden

Bünyamin:

-Abi ben bu Salih'i anlamıyorum. Durduk yere bu tavrı sinir bozuyor. Kendini bir şey sanıyor.

Mehmet kafasını sallayarak:

-Ben de anlamıyorum.

Abdullah:

-Artık bir şeyler yapmamız lazım böyle olmaz.

-Ama ne?

Tam o sırada olaya tanık olan Selin ve arkadaşları birlik olmak için Mehmet ve arkadaşlarının yanına giderler.

Naz:

-Her şeyi öğretmene anlatsak nasıl olur?

-Bir sonuca varır mıyız?

Abdullah:

-Varırız tabi her şeyi anlatıp kanıt bulacağız.

Defne:

-Kant bulmak yerine tanık olsak.

İpek:

-Defne'nin aklında güzel bir fikir var herhalde.

-Bu zorbalılar sınıfta ya da bahçe de sürekli birilerini zorbalamıyorlar mı, eğer hocayı buna denk getirirsek her şeyi görür ve bize inanır. Selin ve Mehmet aynı anda:

-Harika fikir!

İki gün sonra Mehmet ve arkadaşları bankta oturmuş konuşuyorken Salih'i görür yanlarına gider. Salih:

-Hah ders çalışmaktan başka bir şey bilir miydiniz siz?

Mehmet:

-Artık bize bulaşmayı bırakıp derslerine odaklanmalısın yoksa ileri de çok pişman olursun.

-Sen kim oluyorsun da bana akıl vermiyorsun?

O sırada İpek ve Naz oradan geçiyordur.

İpek Naz'a bakarak:

-Şimdi tam zamanı bu olanları hocaya söylemeliyiz.

Naz:

-Koş.

Koşarak Öğretmenin yanına giderler. İpek:

-Hocam hocam bahçe de Salih Mehmetleri zorbalıyor.

Naz :

-Sadece Salih değil Ceylin ve Hürrem de zorba, onlar da Selin'i zorbalıyorlar ama onlardan korktukları için size bir şey söyleyemiyorlar. İpek :

-Lütfen gelin de kendiniz görün.

Öğretmen kızların dediğini dikkatle dinler.

Öğretmen:

-Bu olanlara inanamıyorum. Bu zamana kadar nasıl fark etmemişim?

Öğretmen kızlarla birlikte hemen aşağı iner.

Salih :

-Sen benimle nasıl konuşuyorsun? Büyümüş de atar yapıyor. Şimdi gününü görürsün.

Salih Mehmet'in kolundan tutarak hafif sert bir şekilde duvara fırlatır.

Abdullah :

-Ne yapıyorsun sen!

Bünyamin:

-Delirdin mi sen!

Bünyamin ve Abdullah ayırmaya çalışır. Tam o sırada öğretmen gelir. Öğretmen olanları görür ve Salih'in kolundan tutarak çeker.

-Derhal benimle geliyorsun Salih! İpek kızım sen de diğerlerini çağır ;onlar da odama gelsin.

İpek :

-Tamam hocam.

Tüm zorbalar hocanın odasındadır.

Salih:

-Hocam yanlış anladınız. Mehmet bana hakaret etti, beni kızdırttı. Ben sadece kendimi savundum.

Öğretmen:

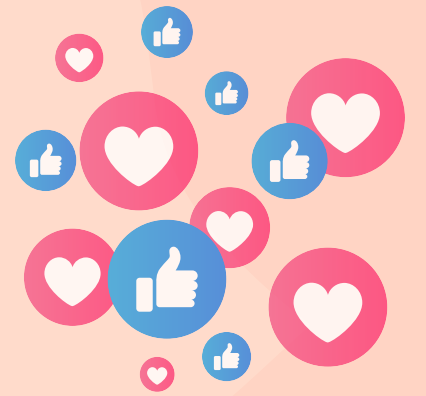
-Tabi tabi, hep öyle olur zaten.

Salih:

-Hocam gerçekten öyle oldu, hepsi Mehmet'in suçu.

Öğretmen:

-Uzaktan hiç öyle görünmüyordu.

Ceylin:

-Eee hocam biz ne yaptık? Hürrem:

-Bizim bir suçumuz yok.

-Sizin de Selin'e zorbalık yaptığınızı biliyorum.

Derin bir nefes alarak devam eder.

-Salih, Ceylin ve Hürrem şimdi beni iyi dinleyin. Bu yaptığınız şey normal değil. O yüzden şimdi size tutanak tutacağım, gerisi kurulun kararına kalmış.

Zorbalar bu durumu kabullenmez. İsyan ederler.

Öğretmen:

-Şimdi yaptıklarınızı bir düşünün, size aynı şey yapılıyorsa, ne hissederdiniz?

Zorbalar odadan çıkarlar ve Selin, Mehmet ve arkadaşlarıyla karşılaşırlar.

Zorbalar çok öfkeli bakarlar.

Birkaç ders sonra :Defne

-Duydunuz mu? Bu zorbalar uzaklaştırma almışlar.

-Ne!

Abdullah:

-Sonunda onlardan kurtuluyoruz.

Aradan birkaç hafta geçer zorbaların uzaklaştırması bitmiştir. Okula geldiklerinde hocayla karşılaşırlar.

Öğretmen

-Umarım yaptığınız şeyin farkına varmışsınızdır.

Fatma Gül AKTAŞ-Nisa KÜÇÜKKURT

KISKANÇ TILKI

Günlerden birgün orman sakinleri Aslanın doğum günü için sürpriz bir parti düzenler. Ormanın en güzel yerinde hazırlıklar yapılır. Bu yemekte her çeşitten meyve, sebze vardır. Tilki hariç herkes çok heyecanlıdır; Aslanı ağırlamak için hazırlıklara yardım eder. Bunu gören Tilki "Benim doğum günüm için bu kadar hazırlık yapmadılar." diye söylenmeye başlar. Aslanı kıskanır.

Bütün hazırlıklar bittikten sonra Tilki'den belli etmeden Aslanı sürpriz partiye getirme görevi verilir. Bunun üzerine kıskanan Tilki Aslan'ın yanına giderek :- Kralım ormanda çok büyük bir kavga çıktı, hemen gelmeniz gerekiyor, diyerek aslana yalan söyler ve onu başka tarafa yönlendirir. Aslan: "Nerde bu kavga tilki. "

Tilki: "Ormanın kuzey ucunda kralım.

Aslan'ı kuzeye yönlendiren tilki doğum günü partisine gider. "Aslan gelmedi, doğum gününü kutlayacağımızı söylememe rağmen onlarla uğraşamam dedi." der.

Bunu duyan hayvanlar çok şaşırır ve inanmaz.

Aslan'ın evine gitmeye karar verirler. Aslan'ın evinde olmadığını gören hayvanlar Tilki'nin yalan söylediğini anlar.

Aslan'ı bulup "Tilki sana ne dedi?" diye sorarlar.

Ormanın öbür ucundan gelen Aslan olayı anlamayınca durumu anlatırlar. Hep birlikte partinin yapıldığı yere doğru giderler. planları suya düşmüştür. Aslan sürpriz doğum günü için çok mutlu olur.

Pastasını kestikten sonra Tilki'nin yanına gidip "Neden böyle bir şey yaptın?" diye sorar.

Tilki "Benim doğum günüm için bu kadar hazırlık yapmadılar; haksızlık." diye yakınır.

Aslan Tilki'ye yapılan sürprizlerin hepsinin önemli olduğunu, hiçbirinin küçümsenmemesi gerektiğini; kimseyi kendisiyle kıyaslayıp karşılaştırmamasını öğütler. Bir haksızlık olmadığını, hazırlıkların büyük ya da küçük olmasının önemli olmadığını; hatırlanmanın değerli olduğunu vurgular.

Sizler de kıskançlık yapıp sizin için yapılan hiçbir şeyi küçümsemeyin.

İdilsu ÜSTÜN
9/B

Türk dili, dillerin en zenginlerindedir; yeter ki bu dil, bilinçle işlensin. Ülkesini, yüksek bağımsızlığını korumasını bilen Türk ulusu, dilini de yabancı diller boyunduruğundan kurtarmalıdır.

YARATICI YAZARLIK

DERGİKAL

Haziran
2024

